Anul VII. Nr. 29. Inscris în registrul publicațiunilor sub No. 23-1938 la Tribunalul Arad 4 pagini: 2 lei Duminecă 15 Decembrie 1940.

Ardealul

Redacția și administrația: Arad. Str. G. Popa No. 9. Tel. 18-10 | Director: Teodor Reculescu Prim redactor: Dimitrie Hedeș | ABONAMENTE: 1 an 200 Lei. Autorități 1000 lei Mari întreprinderi 2000 Lei anual Pt. plugari 150L

Căpitanul și studențimea

10 Decembrie 1922

Eram încă la Iena, când într'o bună zi, am fost surprins de vestea, că întreaga studențime română din toate universitățile, s'a ridicat la luptă. Această nebănuită de nimeni manifestare colectivă a tineretului românești a fost o izbucnire vulcanică pornită din adâncurile nației. Ea s'a manifestat mai întâi la Cluj, în inima acelui Ardeal care a luat poziție ori de câte ori neamul s'a găsit în impas, pentru ca aproape concomitent să irumpă violent în toate celelalte centre universitare...

Un mare moment de iluminație colectivă ca lumina unui fulger în mijlocul unei nopți întunecoase, în care o tinerime întreagă își vedea linia de viață a ei și a neamului.

Această linie trece luminoasă dealungul întregii noastre istorii naționale și continuă virtual dealungul întregului nostru viitor românesc, indicând calea de viață și onoare pe care va trebui să mergem și noi și strănepoții noștri, dacă voim viață și onoare pentru neamul nostru.

Generațiile se pot așeza pe această linie, se pot apropia sau depărta de ea. Având putința deci, de a da pentru neam dela maximum de viață și onoare, până la maximum de desonoare și rușine.

Câteodată pe această linie se ridică numai indivizi izolați părăsiți de generațiile lor. In momentul acela, ei sunt neamul. Ei vorbesc în numele lui. Cu ei sunt toate milioanele de morți și de martiri ai trecutului și viața de mâine a neamului.

Aici nu interesează majoritatea, fie ea de 99%, cu părerile ei.

Nu părerile majorității determină această linie de viață a neamului. Ele, majoritățile, se pot numai apropia sau îndepărta de ea, după starea lor de conștiință și virtute sau de inconștiență și decădere.

Neamul nostru n'a trăit prin milioanele de robi cari și-au pus gâtul în jugul străinilor, ci prin Horia, prin Avram Iancu, prin Tudor prin Iancu Jianu, prin toți haiducii, cari în fața jugului străin nu s'au supus, ci și-au pus flinta în spate și s'au ridicat pe potecile munților, ducând cu ei onoarea și scânteia libertății. Prin ei a vorbit atunci neamul nostru, iar nu prin „majoritățile" lașe și „cuminți". Ei inving sau mor; indiferent. Pentrucă atunci când mor, neamul trăește întreg din moartea lor și se onorează din onoarea lor. Ei strălucesc în istorie ca niște chipuri de aur care, fiind pe înălțimi, sunt bătute în amurg de lumina soarelui, în timp ce peste întinderile cele de jos, fie ele cât de mari și cât de numeroase, se așterne întunericul uitării și al morții. Aparține istoriei naționale, nu acela care va trăi sau va invinge — cu sacrificarea liniei vieții neamului — ci acela care, indiferent dacă va invinge sau nu, se va menține pe această linie.

Ea este predeterminată de înțelepciunea lui Dumnezeu; ea a fost văzută, în ziua de 10 Decembrie, de studenții români. Și în aceasta stă valoarea zilei; o întreagă tinerime românească a văzut lumina.

CORNELIU Z. CODREANU
Din cartea „Pentru legionari" a Căpitanului

Sărbătorirea lui 10 Decembrie

In ziua de Marți, 10 Decemvrie, s'a sărbătorit în București ziua biruinței tinerimii. Au luat parte dnii Horia Sima, Viorel Trifa președintele studențimii, reprezentanții studenților germani și italieni și multe personalități. După terminarea congresului dela Casa Studențească, studenții au plecat cu drapelele în frunte la Președenția Consiliului de Miniștri, unde au manifestat pentru d. General Ion Antonescu.

In Arad ziua de 10 Decemvrie a fost sărbătorită la Palatul Cultural, unde s'au ascultat prin radio discursurile ținute la București. La sfârșit au vorbit: studentul A. Moisă, preedintele Centrului Studențesc și Vasile Vârdol, comandantul corpului muncitoresc legionar.

ION SLAVICI

Fecior de țăran din Șiria, din ținutul Aradului, Slavici alăturea de povestitorul moldovean: Ion Creangă, este primul scriitor care aduce în literatura ardelenească pe țăran și satul românesc.

Slavici, ca și Creangă, aduce în scrisul său lumea satului, țăranul ardelean cu graiul lui curat, portul, obiceiurile, datina, credința și superstițiile lui, nota adânc religioasă și plină de omenie, duioșia și bunătatea românului dar și dârzenia lui, când i se ia limba, légea și credința.

Scrisul lui Slavici, ne redă icoana reală a vieții dela țară, a satului, în adevărata lui coloare, cu zicalele pline de înțelepciune ale bătrânilor, prinse 'n graiul popular.

Dar scrisul lui Slavici are și un caracter de moralizare, de îndreptare a năravurilor pe care le biciuiește.

In Popa Tanda, un preot prin puterea exemplului, prin pilda vie a faptei, reușește să schimbe după multă casnă, satul Săraceni, într'un sat bogat cu oamenii harnici și muncitori.

Budulea Taichii, Moara cu noroc, Vatra Părăsită, O viață pierdută, ne oglindesc lupta dintre bine și rău, dintre adevăr și minciună, lumină și întuneric, dragoste și ură, și în care forța binelui iese totdeauna învingătoare.

Slavici a scris mult: nuvele, romane, povestiri, amintiri.

Slavici, a fost și un mare luptător naționalist. Prieten cu Eminescu, înființează împreună o societate: România Jună la 1868 la Viena și organizează la Putna, la mormântul lui Ștefan, o mare manifestație națională studențească.

In 1884 la Sibiu, ziarul Tribuna, în care Slavici pune tot sufletul lui de țăran, de cremene, toată revolta contra străinilor asupritori, toată dragostea lui de țară, fapt care-i aduce zile negre de temniță.

Ca și Creangă, Slavici este un reprezentant al țărănimii în literatura românească, redându-ne viața țăranului ardelean cu ce are ea mai caracteristic, deschizând noui părții literaturei noastre.

Mihail Spiridonică

Fratele Regelui George a scăpat ca prin minune dela moarte

Din Londra se anunță că în cursul ultimelor bombardamente împotriva Londrei, prințul de Gloucester, fratele Regelui George al Marei Britanii, a scăpat numai prin minune dela o moarte sigură. Mașina prințului de Gloucester a părăsit o cazarmă, unde fusese în inspecție iar 5 minute mai târziu asupra cazărmii a căzut o bombă de mare calibru, distrugând edificiul și omorând toate persoanele care se aflau în apropiere.

Daruri pentru ostași

Doamnele Maria General Antonescu și Elisa Horia Sima au dat un apel către toată țară ca fiecare să ajute cu ceeace poate pe soldații concentrați. Anul acesta mai mult a oricând ne-a adus și sărbători triste pe care însă trebuie să le luminăm. De aceea fiecare să dea chiar puțin pentruca să aducă bucurie acelor cari nu sunt acasă de Sfintele Sărbători ale Crăciunului. Acei care vor să trimită daruri le pot trimite pe adresa: *Președenția Consiliului de Miniștrii — daruri pentru soldați*. In pachete se pot pune fel de fel de lucruri ca: mănuși, ciorapi, căciuli, săpun, batiste, tutun, cremă de ghete și altele. Acei cari vor trimite pachetele își vor arăta și adresa, pentruca să poată primi mulțumiri chiar dela soldatul căruia i s'au dat darurile.

Subscripția pentru sinistrați

Au mai trimis pentru sinistrații de pe urma cutremurului, următorii: D. Petru Binchiciu, Arad 250 lei. Elevii școalei primare din comuna Iratoșul (director d. Gheorghe Verișan) 170 lei. Pr. Dim. Barbu, Slatina de Criș 110 lei. Dnii: Ioan Pop 100 lei, Petru Itineant 20 lei, Iosif Dronca 8 lei, Vasile Dronca 10 lei, Vasile Toader 10 lei, Iosif Popoviciu 20 lei, Nicolae Inățel 15 lei, Ioan Toader 10 lei, Urs Teodor 20 lei, Solomon Chita 12 lei, Florea Budău 25 lei, Dragoș Vichentie 40 lei, Toți din Școala primară din Slatina de Criș, 123 lei.

Aradul in ajutorul sinistraţilor

Domnul Prefect al Judeţului Arad a trimis doamnei General Antonescu următoarea scrisoare:

„ONORATA DOAMNA

Groaznicul cataclism ce s'a abătut asupra scumpei noastre Ţări în ziua de 10 Noemvrie a. c. şi care într'o clipă a distrus zeci de mii de familii în cea mai cumplită suferinţă şi mizerie în pragul iernii, ne-a determinat şi pe noi să întreprindem o acţiune de colectă în judeţul de sub conducerea noastră, spre a veni în ajutorul lor.

Din sumele şi materialele colectate până în prezent ne grăbim să punem la dispoziţia Domniei-Voastre, Prea Stimată Doamnă suma de lei 2.000.000 (două milioane, şi 4000 m. pânză, cu rugămintea respectuasă să binevoiţi a dispune ca acest obol să fie distribuit celor avizaţi la el.

Prin acest obol şi cele ce sperăm că Vi le vom mai putea pune la dispoziţie în viitorul apropiat, înţelegem, Onorată Doamnă să ne încadrăm, din tot sufletul şi cugetul nostru, în marea operă de desfăşuraţi şi pentru ajutorarea celor suferinzi şi puşi la grele încercări prin vitregia sorţii.

Primiţi, vă rugăm, Prea Stimată Doamnă, expresia gratitudinei şi deosebitelor noastre conideraţiuni ce Vă păstrăm.

Cu profund devotament
ILIE ROTEA
Prefectul Judeţului Arad

La această scrisoare Doamna General Antonescu a răspuns după cum urmează:

„DOMNULE PREFECT,

Am primit, mişcată, adresa Dvs, prin care mă înştiinţaţi, că puneţi la dispoziţia mea suma de lei 2.000.000 (două milione) şi 4.000 m. (patru mii) pânză din sumele şi materialele colectate de Dvs. pentru sinistraţi.

Consider ca o datoria să vă felicit din inimă — şi prin Dvs. întreaga populaţie arădănă — pentru sprijinul pe care îl daţi strădaniei româneşti de a ajuta pe cei loviţi de vitregia cutremurelor.

Si consider fapta Dvs. ca un adevărat exemplu pentru întreaga Ţară, cu atât mai mult, cu cât Dvs. reprezentaţi un judeţ împovărat de grija adăpostirii fraţilor noştri pribegi din sbuciumatul Ardeal.

Materialele şi sumele vă rog să le trimiteţi la Preşedinţia Consiliului de Miniştri.

Primiţi vă rog, Domnule Prefect mulţumirile mele şi ale întregului Consiliu de patronaj, odată cu sa lutările mele.

MARIA GENERAL ANTONESCU

Şeful de Stat Major al marinei italiene a fost schimbat

ROMA. Prin decret regal amiralul Domenico Cavarniari a fost desărcinat din calitatea de şef al statului major al marinei şi subsecretar de stat al marinei. Amiralul Arturo Ricardi, a fost numit prin decret regal, şef al statului major al marinej şi subsecretar de stat al marinei.

Cu prilejul acestei schimbări Ducele a adresat amiralului Cavarniari, o călduroasă scrisoare, prin care-şi exprimă recunoştinţă pentru activitatea desfăşurată.

Inştiinţare

Se aduce la cunoştinţă celor interesaţi că, în conformitate cu Ordinul Ministerului de Interne Nr. 20886 din 4 Dec. 1940, toţi proprietarii autovehiculelor cu număr de ordine şi foaie de circulaţie emise de fostele poliţii din teriroriile cedate, trebue să preschimbe de îndată aceste numere cu altele emise de autorităţilor poliţieneşti din oraşele de reşedinţă unde voesc să-şi stabilească domiciliul.

Deci toţi acei proprietari de asemenea autovenicule, stabiliţi cu domiciliul în oraşul sau judeţul Arad, se vor prezenta de îndată la Chestura Poliţiei Arad. Serviciul Circulaţiei, pentru preschimbarea numerilor de ordine, care se va face pe baza foaiei de circulaţie veche şi fără plata taxei de Lei 500 prevăzută de art. 19 din Regulamentul legii circulaţiei.

COLŢUL TINERETULUI

Dintre condiţiunile esenţiale cari se impun unui legionar, rol preponderent îl are înfrângerea interesului personal şi înălţarea spiritului de sacrificiu. Dacă cineva nu se poate ridica până la îndeplinirea întocmai a acestora, atunci cu toate că participă la şedinţe şi plăteşte cotizaţii, totuşi nu se poate numi legionar, ci cel mult un „om abil".

Legionarul adevărat nu fuge de sacrificiu, ci îşi urmează calea destinului său.

Drumul este trasat de martirii noştri şi icoana schingiuitrilor lui Horia, trebue să o avem în permanenţă în inima noastră alături de tabloul morţii năpraznice a Căpitanului şi a miilor de legionari cari au suferit prigoane în închisori.

Este adevărat că azi, unii dintre noi nu se mai pot forma trecând prin închisori, acele vestite examene legionare, care ne-au întărit şi ne-au călit pe cei cari le-am făcut. Azi trebue să căutăm ca prin faptele noastre de toate zilele să dăm dovadă de înfrângerea interesului personal şi de puterea de sacrificiu.

După cum am mai scris şi altă dată în această rubrică, vă cer şi acum ca în fiecare seară să ne întrebăm dacă merităm noi să purtăm numele de legionar după faptele noastre din ace zi.

Camarazi, să ne întrebăm conştiinţa noastră care este cel mai bun martor, dacă nu avem să ne reproşăm multe din faptele noastre Eu cred că mulţimea abaterilor *noastre dela poruncile Căpitanului ar face de multeori să roşească chiar şi pe cel mai puţin pretenţios dintre acei cari se înrolează azi ca simpatizant sau în cuiburile de încercare*

Camarazi, nimeni nu ne cere să facem fapte mai presus de puterea omenească. Pentru acestea trebue să fii născut în aşa fel ca să le poţi săvârşi şi astfel de oameni se nasc rar în istoria unui popor.

Noi trebue să îndeplinim legile date nouă de Căpitan. Dar să le împlinim cu dragoste şi cu convingerea fermă că prin îndeplinirea lor ne înnobilăm. Mai ales trebue să le executăm cu dragoste, căci dragostea este îndelung răbdătoare; dragostea este plină de bunătate; dragostea nu pismueşte; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său.

Orice lucru făcut fără dragoste nu foloseşte la nimic, căci iată ce zice sf. apostol Pavel: „Chiar dacă aş avea credinţa să mut munţii şi n'aş avea dragoste, nu sunt nimic. Şi chiar dacă mi-aş împărţi toată averea pentru hrana săracilor chiar dacă mi-aş da trupul să fie ars şi n'aş avea dragoste, nu-mi foloseşte la nimic".

Te întreb acum pe tine elev sau student care vrei să devii legionar, dacă într'adevăr din dragoste faci tu ceeace faci sau din datorie, sau din mândrie. Intreabă-te tu elev şi tu student de câteori ai renunţat la un film şi, din dragoste, ai zis că economia făcută o vei da pentru cei neajutoraţi.

Sau vreţi să vă răspund eu? Nu, răspunsul meu ar fi prea aspru şi prea în urechile tuturor.

Dar mai înainte te întreb pe tine elev şi pe tine student şi mai ales pe tine student teolog care mâine vei fi preot, te întreb deci, dacă într'adevăr ai renunţat cel puţin odată la o cheltuială pentru satisfacerea poftelor personale şi, din dragoste, ai dat obolul tău pentru făurirea acelei ţări „ca soarele sfânt de pe Cer".

Tu, elevul de azi, din mănuchiu sau din frăţie, vei fi studentul şi apoi conducătorul de mâine. Pune deci mare preţ pe înfrângerea interesului personal; iar tu, student teolog de azi, păstorul sufletesc de mâine al satelor, să te gândeşti că menirea ta este să distrugi o concepţie care s'a bazat pe lux, îmbuibare de sine şi făţărnicie.

Noi, viitorii preoţi, trebue să reclădim şi să scoatem de sub blestem ceeace au înjosit alţii.

In satul în care tu student teolog legionar de azi, vei fi mâine preot, credincioşii să nu vină la biserică numai la zile mari, iar peste an numai bătrânii şi copiii de şcoală. Trebue să le insufli dragostea faţă de biserică şi Hristos faţă de Neam şi Rege, faţă de Căpitan şi martirii neamului şi atunci vei avea mulţumirea sufletească de a vedea că din Duminecă în Duminecă, locaşul Domnului devine tot mai plin de credincioşi.

Dar mă gândesc eu, cum vei putea face pe altul să fie aşa, când tu însuţi nu eşti aşa. Căci tu însuţi nu faci ceeace faci din dragoste, ci din datorie. Când postul negru pentru tine nu este un prilej de reculegere sufletească şi dorinţă de îndreptare, ci numai o datorie. Când tu nu poţi renunţa la o plimbare, sau la un film, sau la o prăjitură, decât gândind numai că renunţi fie din datorie, fie din mândrie.

Camarazi, trebue să terminăm cu executarea ordinelor din datorie şi să începem cu faptele făcute din dragoste şi făcute cu credinţa de îndreptare.

Tu, tânăr din mănunchiu sau frăţie, îţi vei continua educaţia legionară în Universitate şi am convingerea nestrămutată că din tine va eşi elita de mâine care în muncă va afla deplină mulţumire.

Tu, student teolog legionar, fă-ţi şcoala în cuib pentruca să meriţi cu prisosinţă situaţia pe care o vei primi mâine în societate.

Trebue să te formezi în aşa fel ca să fii în stare să convingi credincioşii ca din dragoste să vină în fiecare Duminecă la biserică şi să dovedeşti că într'adevăr „Mişcarea legionară este expresia politică a ortodoxismului".

NICOLAE JUCUŢIU stud. teolog.

Către abonaţii noştri

Rugăm insistent pe toţi abonaţii noştri să binevoiască a ne trimite prin poştă costul abonamentului, având în vedere că ziarul nostru se susţine numai prin cititorii săi, aşa cum de altfel am făcut întotdeauna şi noi şi toate ziarele legionare. Nu cerem dacă nu se poate achitarea anticipativă pe întreg anul, dar rugăm pe onoraţii abonaţi să ne trimită costul abonamentului pe jumătate de an sau cel puţin pe cele trei luni cât timp au primit ziarul.

Deasemenea rugăm pe toţi camarazii cari primesc pachete cu ziarul Ardealul, să ne trimită cât mai urgent sumele încasate din vânzarea acestor ziare.

ŞTIRI DE PRETUTINDENI

(Pe înţelesul plugarilor)

MINCIUNILE UNGURILOR. Mai multe ziare din Ungaria susţin, că anumiţi oameni de stat români s'au refugiat în Ungaria şi cer protecţia Ungurilor împotriva actualului regim din România. Aceasta s'a dovedit ca minciună, deoarece atât dnii Iuliu Maniu cât Alexandru Vaida, despre cari aminteau ziarele ungureşti, se află în ţară şi n'au cerut niciodată ajutorul Ungurilor.

Pe de altă parte au anunţat că Bulgaria ar fi oprit repatrierea Bulgarilor din Dobrogea, pentrucă foarte mulţi refugiaţi politici români vreau să treacă în Bulgaria.

Pe noi ne miră un singur fapt: Ungurii compătimesc şi deplâng pe reprezentanţii vechiului regim din România şi atacă în diferite feluri actualul regim. Intrebăm dacă Ungaria mai este deci alături de Axă? Se poate admite ca cei din regimul trecut să fie lăudaţi de o ţară care este alături de Axă? Noi credem că nu, însă Ungurii urmăresc felul de propagandă al Englezilor şi al jidanilor.

BASARABIA COMUNISTĂ. Un ziar din Elveţia a publicat multe lucruri interesante din Basarabia, care se află azi sub regimul Sovietic. Aceste ştiri au fost luate dela Germanii cari s'au refugiat din Basarabia. Unii dintre ei, cari sunt mai bătrâni, au trecut prin trei feluri de guvernări. A fost regimul ţarist de înainte de război, căruia i-a urmat regimul românesc şi acum au trăit timp de aproape trei luni sub regimul bolşevic. Mulţi dintre nemţi povestesc că au plecat plângând din Basarabia nu pentrucă şi-au părăsit casele, ci pentrucă au scăpat de grozavul regim comunist la care au fost supuşi. Alţii spun că regimul sovietic de azi, e cu mult mai înrăutăţit decât revoluţia rusă din 1917. Nemţii spun că din punct de vedere economic au trăit foarte bine sub stăpânirea românească şi au avut şi libertate, iar acum când a venit regimul comunist şi averea şi libertatea le-au fost confiscate de comunişti. Alţi refugiaţi germani povestesc că peste tot bisericile au fost închise şi au fot transformate în depozite de grâu, pe care l-au luat dela acei care s'au refugiat. Foarte puţini au fost aceia, cari au reuşit să-şi ia cu ei puţina avere şi să plece înainte de venirea comuniştilor, pentrucă agenţii comunişti au început să răspândească svonul că revoluţia bolşevică se întinde peste tot şi deci nu mai are nici un rost să încerce fugă.

PEDEAPSA CU MOARTEA IN ROMÂNIA. Dl General Ion Antonescu, conducătorul Statului, a dat un Decret Lege prin care toţi acei cari încearcă să provoace revoluţii vor fi pedepsiţi cu moartea. Cei cari se alătură lor la revoluţie vor fi pedepsiţi cu munca silnică pe viaţă. In acest scop s'a format un nou tribunal militar de judecată compus din trei generali, cari vor fi numiţi de Ministerul Apărării Naţionale. In cazuri mai grabnice numirea aceasta se va putea face şi de comandantul de armată sau de comandantul corpu lui de armată unde s'a întâmplat faptul. Hotărârile luate de acest tribunal se vor pronunţa cel mai târziu în 24 de ore dela ora la care le-a fost adus la cunoştinţă cazul de revoltă. Hotărârea se va executa maximum în 10 ore dela pronunţare. In potriva acestor hotărâri nu se va putea face nici o cale de atac.

Din străinătate

ENGLEZII CER PACE. Şeful unui partid politic din Anglia a ţinut un discurs în Camera Comunelor prin care arată că dorinţa poporului englez este de a se ajunge cât mai repede la pace. Pentru aceasta el propune o conferinţă de pace între Germania, Anglia şi toate puterile mari ale lumii.

Se poate crede că aceasta este dorinţa poporului englez deoarece în zilele imediat după declararea războiului, regele Angliei a fost întâmpinat de popor, cerându-i se aducă pacea.

Se vede însă că nu poporul este acela care conduce Anglia, ci marii bancheri care acum nu vreau să arate adevăratele motive cari i-au făcut să intre în războiu. Ei au vroit războiul cu orice preţ şi acum toată vina cade asupra lor. Inainte de războiu, Germania a oferit pace Angliei, dar conducătorii Angliei, în frunte cu Chamberlain au refuzat, fiindcă ei erau acţionari la fabricile de arme de unde câştigau bani mulţi.

ANGLIA CERE AJUTOR AMERICEI. Din unele ziare americane se află ştirea că Anglia va cere Americei un împrumut de 2 miliarde şi 700 milioane dolari. Nu este sigur că acest împrumut se va putea face deoarece mulţi dintre conducătorii Americei sunt de părere să nu se dea Angliei bani, fiindcă Anglia nu-şi-a plătit datoriile din războiul trecut nici până acum.

Totuşi Anglia este ajutată de America însă pe alte căi. Astfel America a dat un împrumut Argentinei, care la rândul ei a împrumutat Anglia. Acest împrumut nu prezintă însă o sumă mare de bani, aşa că Angila nu se va putea folosi mult timp de acesti bani. Anglia are nevoie de ajutor pentrucă cheltuielile făcute de ea pentru războiu, se ridică la suma de 45 milioane dolari pe zi. Pentru acoperirea împrumutului său, Anglia pune la dispoziţia Americei toate rezervele sale. Această chestiune, a împrumutului n'a fost discutată în mod oficial, ci numai între persoane particulare, dar Anglia şi-a trimis în America un reprezentant, care cu siguranţă va termina prin aceea că va cere Americei împrumut în mod oficial.

CENTRUL ŞI SUDUL ANGLIEI BOMBARDATE DE GERMANI. In noaptea de 3 Decembrie mai multe avioane germane au atacat capitala Angliei şi mai multe oraşe. In Londra au fost mai multe explozii puternice, în urma cărora s'au aprins foarte multe clădiri. I nprivinţa pierderilor suferite de englezi nu se ştie nimic precis, pentrucă Englezii nu mai arată tot ceeace au pierdut. In tot cazul se ştie că în ziua de 3 Decembrie trei avioane engleze au fost doborâte de către Germani.

CÂTE BOMBE AU FOST ARUNCATE PE FRONTUL ANGLO-GERMAN. In urma cercetărilor făcute s'a aflat că în timpul lunei Noembrie din acest an, pe frontul Anglo-german s'au aruncat următarele cantităţi de bombe: Germania a aruncat 6 milioane 747 de mii kgr. bombe, iar Anglia numai 430 mii kgr. bombe. Dintre bombele aruncate de Germania, peste 3 milione de kgr. au fost aruncate asupra Londrei. Asupra celorlalte oraşe engleze, precum şi asupra obiectivelor militare din Anglia, au fost aruncate deasemeni peste 3 milioane kgr. bombe. In aceste numere de mai sus se vede că Germania este mult superioară Angliei, putând să intrebuinţeze o cantitate foarte mare de bombe.

LUPTE INSEMNATE PE FRONTUL ITALO-GREC. Pe frontul italo-grec atacurile şi contra atacurile se dau zilnic. La aripa stânga a armatei se dau lupte importante care se vor termina cu biruinţa Italiei, pentrucă mai multe detaşamente greceşti nu pot fi aprovizionate nici cu muniţie, nici cu alimente. De altfel, aprovizionarea întregei armate greceşti se face cu foarte mare greutate, pentrucă aviaţia de vânătoare italiană este cu mult superioară celei greceşti şi astfel împiedecă în mare măsură aprovizionarea trupelor greceşti.

Pe de alta parte, submarinele italiene scufundă numeroase vapoare inamice şi dau atacuri importante asupra bazei navale engleze din insula Creta. Italienii susţin că de acum înainte centrul Mării Mediterane este sub controlul lor. Marina italiană este întotdeauna prezentă şi opreşte vapoarele engleze de a intra în canalul Siciliei.

La fel aviaţia italiană este puternică şi în timpul luptelor. In ziua de 4 Decembrie au fost doborâte 5 avioane inamice iar dintre avioanele italiene nu au căzut decât două.

EUROPA VIITOARE In toată lumea se observă că Germania şi Italia au pus bazele unei noui economii europene. Centrul acestor baze îl formează Germania. Cel mai mare om de finanţe al Germaniei, dr. Func a dat acum câtva timp un program al întregei vieţi economice din Europa. La început, se credea că planul Germaniei nu se va putea înfăptui, dar astăzi, în urma acordurilor făcute, s'a văzut că se începe primul pas spre o nouă viaţă economică, în care munca să fie ridicată la un grad mai înalt şi să fie răsplătită aşa cum merită. Acordurile încheiate între diferitele ţări din Europa şi între Germania, precum şi acelea care se vor încheia de acum inainte, vor avea viaţă lungă deoarece sunt făcute în aşa fel ca să reziste, in noul sistem economic naţiunile din Europa vor fi împărţite în naţiuni agricole, naţiuni industriale şi naţiuni industrialo-agricole. Acordurile economice între ţări vor fi astfel făcute ca aprovizionarea cu materiile necesare să se poată face pe căi mai uşoare. Germania şi Italia, vor reglementa mersul în care se vor face schimburile comerciale între ţări. De altfel schimburile comerciale dintre ţări se vor face în mică măsură, pentrucă Germania este în stare să primească aproape în întregime toate produsele ţărilor din Europa. Aceasta se explică prin faptul că partea mare a ţărilor din Europa sunt mai mult ţări agricole şi deci produsele lor de căpetenie sunt cerealele, iar Germania este o ţară industrială care are nevoie de cereale. La rândul său Germania ca ţară industrială, poate aprovizio na cu maşini pe celelate ţări.

CUM SE POARTĂ ENGLEZII IN RĂZBOIU. Zilele trecute un vapor brazilian a fost oprit de către un crucişetor englez şi a fost percheziţionat. Pe puntea acestui vapor se aflau şi 22 de călători germani, cari au fost ridicaţi de pe vas şi luaţi de Englezi. Căpitanul vaporului a încercat să oprească acest fapt, dar nu a reuşit. Acest atac englez priveşte mai mult Brazilia şi Germania aşteaptă să vadă rezultatul neînţelegerilor care poate se vor ivi. De aici se vede că Anglia nu respectă regulele de neutralitate ale ţărilor cari nu intră în luptă. De mirat este însă faptul că în Statele Unite nu se vorbeşte nimic despre felul de a se purta al Angliei, cu toate că în alte cazuri ziarele americane apărau neutralitatea.

Deasemeni Englezii au sechestrat la Gibraltar un vapor Brazilian care a plecat din Lisabona de 15 zile.

Pe de altă parte, din Montevideo se anunţă că a sosit în port un vapor englezesc, care a fugit din faţa unui vapor german cu care dăduse o luptă pe întinsul Oceanului. Cum în apele din apropierea ţărilor americane nu este permis să se dea lupte între vapoarele străine, vaporul german nu a putut urmări pe cel englez. In port însă s'a constatat că vaporul englez fusese lovit de 20 de lovituri de tun şi că avusese peste 200 de răniţi dintre soldaţii marinari Aceştia au fost internaţi în spitalele din Montevideo. Numărul morţilor nu este cunoscut. Autorităţile portului Montevideo au dat autorizaţie vaporului englez de a rămâne în port timp de 48 ore, pentru a face reparaţiile necesare. Cum însă stricăciunile vaporului sunt foarte mari, comandantul vaporului a cerut să i se dea timp de 72 ore, după care va trebui să plece iarăşi în largul Oceanului. Se crede că vaporul german îl aşteaptă pentru a continua lupta.

O țară jucărie: SAN MARINO

In războiul mondial a avut un singur erou

Pe coastele Italiei, la granița cu Franța, sunt mai multe state mici, care au înfățișarea mai mult de jucării. Intre acestea există un stat numit San Marino, care este o republică condusă de doi regenți, care sunt aleși din trei în trei ani. Țara aceasta este formată numai dintr'un singur orș și un munte, pe coasta mării. Intreaga populație a acestui stat este numai de 14.000 de locuitori adică atât cât are la noi un sat mai mare. Inainte vreme, când Italia era împărțită în mai multe regate, republici și state independente, San-Marino a fost de multe ori atacată dar niciodată nu a fost cucerită. In timpul când domnitorii din Casa de Savoya au cucerit toate statele din peninsula Italiei, regenții statului San-Marino au înțeles că trebuie să facă o politică de supunere pentruca țara lor să nu fie cucerită cu războiu. De atuncea începând, micul stat San-Marino a fost ca și copilul cel mai iubit al tuturor oamenilor de stat, dela împăratul Napoleon, până la ducele Mussolini. Intotdeauna a fost privit cu dragostea cu care privești pe cel mai mic copil din familie, căruia nu poți să te înduri a-i face vre-un rău.

Dar soarta micului stat San-Marino a fost câte odată veselă, câteodată tristă. Astfel, împăratul Napoleon, care cucerise aproape toată Europa s'a veselit atât de mult de acest mic stat, încât în loc de a-l cuceri, i-a poftit pe regenți să-și mărească țară în paguba altor țări vecine. Regenții însă, au fost destul de înțelepți și au refuzat acest lucru, pentruca mai târziu să nu trebuiască să intre în războiu cu statele vecine. Au trebuit însă totuși să intre în războiu, alături de Napoleon, dar când s'a făcut pacea, micul stat San-Marino, a fost uitat de toată lumea. Din asemenea greșeli s'a întâmplat în mai multe rânduri că republica San- Marino declara războiu unor state cu care erau în luptă prietenii ei, dar la sfârșitul războaielor dintre marele popoare statul San-Marino uita să închee și el pacea, și astfel rămânea în permanentă stare de războiu. Desigur că în acest timp San-Marino nu se lupta cu armele, dar pe hârtie se găsea în războiu, pentrucă declarația de războiu nu fusese înlocuită cu un tratat de pace. In felul acesta San-Marino a fost în stare de războiu cu Suedia, timp de 125 de ani, dar războiu cu adevărat nu a făcut.

Tot așa s'a întâmplat în anul 1915 în timpul războiului cel mare, când San-Marino s'a alăturat Italiei și a declarat războiu tuturor statelor cu care era Italia în războiu, deci și Germaniei. In acest războiu San-Marino a trimis și o armată de 950 de soldați, comandată de 390 ofițeri. Toți purtau uniforme strălucitoare. Armata aceasta a luptat și pe front și din rândurile ei a căzut un singur soldat. Soldatul acesta, care este eroul republicei San-Marino, este îngropat în piața din orașul San-Marino, care este capitala și singurul oraș al republicei, iar deasupra mormântului s'a așezat o lespede de marmoră și un monument, in fața căruia în fiecare an, la 11 Noembrie, se organizează o sărbare patriotică, cum este la noi Ziua Eroilor. In San-Marino, această zi nu s'ar putea numi decât „Ziua Eroului". S'a întâmplat însă că și de rândul acesta, când s'a făcut pacea dela Versailles, republica San-Marino a fost uitată, ea neluând parte la semnarea tratatului de pace. In felul acesta republica San-Marino, a rămas în permanentă stare de războiu cu Germania, dar lucrul acesta nu s'a știut decât acum, când Italia s'a aliat cu Germania în războiul contra Angliei. Așa dar, pentrucă republica San-Marino nu poate să fie în dușmănie cu prietenii Italiei, regenții republicei San-Marino, anume Frederco Cozi și Salvatori Foschi, au hotărât, imediat dupăce au fost aleș, să anuleze declarația de războiu făcută Germaniei.

Să vede treaba că și istoria popoarelor trebue să cuprindă lucruri de acestea vesele, pe lângă atâtea lucruri dureroase. Republica San-Marino este gluma istoriei, și nimeni nu-i face nici un rău. Până și ducele Mussolini a hotărât ca acest mic stat să rămână așa cum a fost. Si trebuie să se știe că republica San-Marino este o țară liberă de acum 600 de ani. San-Marino mai are moneda proprie, constituție proprie care dă drept de vot numai capilor de familie, și mai are o fabrică proprie de timbre. De altfel timbrele alcătuesc aproape singurul venit al statului, că ele sunt cumpărate de numeroși vizitatori cari vor să aibe o amintire din această țară micuță cât o jucărie.

Ducele Mussolini a hotărât ca în această mică țară să se construiască o cale ferată electrică pentrucă în felul acesta vizitatorii orașului să se poată urca ușor pe munte. Trenulețul acesta merge chiar până în vârful muntelui, de unde vizitatorul poate vedea cu mult mai departe peste granițele „statului". De altfel „statul", acesta se află la o distanță de 50 km. de orașul Forli, în care s'a născut ducele Mussolini.

Dar să nu se creadă că este de jucat cu republica San-Marino, deoarece aceasta, având la spate un războiu de 125 de ani cu Suedia, n'a șovăit o clipă să declare acum războiu și Angliei, alături de Italia și Germania.

Oare cât timp va dura războiul dintre San-Marino și Anglia, după ce se va încheia pacea? Va mai continua oare istoria glumele sale cu [illegible] stat, sau de rândul acesta la [illegible] încheerea păcii își vor aduce [illegible] că există și o republică San-Marino, undeva pe coasta Mării Mediterane, unde nu este iarnă niciodată, și unde oamenii trăiesc fericiți, cu singura condiție ca să nu fie amestecați în războiu?

Adunarea ostășească dela București

Duminică înainte de amiazi a avut loc în parcul Carol, adunarea ostășească a tuturor asociațiilor foștilor luptători începând cu veteranii foști luptători în războiul din 1877 și cu participarea foștilor luptători de pe întreg cuprinsul țării. La adunare a luat parte și d. General *Ion Antonescu*, Conducătorul Statului, d. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare, precum și delegații legațiunilor germană, italiană și japoneză.

Au mai luat parte dnii: Victor Medrea, șeful protocolului Legionar și directorul general al presei, toți membrii guvernului, d. Vântu, primarul Capitalei, cavalerii ordinului Mihai Viteazu, reprezentanții tuturor autorităților din Capitală precum și alte personalități de seamă aflătoare în București.

Delegații tuturor asociațiilor de luptători din țară prezenți în adunare, au hotărît fuzionarea într'o singură organizație sub un comandament unic.

Au adus adeziunea lor la această fuziune: Ispir, Vicol, maior ing. Manolescu, Nicolae Barbu, președintele asociației voluntarilor și voluntarelor de caritate de războiu, Mihail pentru legionarii români, Ionescu-Brăila, Gheorghe Trifan din partea asociației „Făuritorii României Mari", președintele societății voluntarilor, d. Siminoescu, dinpartea societății Regele Mihai 1913—1916—1918, Caljean, președintele cercetașilor, Ioan Nițoin din partea asociației Gloriile Neamului I. O. V. Epaminonda Balamanche, în numele voluntarilor bucovineni, ardeleni și basarabeni, Aurel Dumitraș din partea gărzilor naționale, Dumitrache în numele foștilor luptători grade inferioare, Dumitrescu din partea asociației subofițerilor de rezervă.

Cuvântarea dlui gen. Băgulescu

A fost proclamat președinte d. gen. Gheorghe Băgulescu, cavaler al ordinul Mihai Viteazul, care într'o însuflețită cuvântare a arătat semnificația acestei fuziuni. Dsa a subliniat că luptătorii țării românești se gasesc din nou într'un singur suflet, cu o singură vrere până la moarte, până dincolo de moarte, pentru acelaș ideal: România lui Ferdinand. In drum spre biruință îndeamnă pe luptătorii României care se găsesc astfel din nou uniți, să meargă înainte, val după val unde le cere datoria și mai mult decât datoria, încheind cu un apel adresat camarazilor legionari și camarazilor luptători spre fi gata la orice sacrificiu.

Cuvântarea dlui gen. Antonescu

D. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, în cuvântarea sa a adus laude eroului necunoscut și constată că s'a aprins din nou în piepturi flacăra de credință ostășească, care a însuflețit până la jertfa supremă pe eroul necunoscut care stă la temelia istoriei românești. In trecut ne-am urît și ne-am disprețuit. Desnădejdea ne-a cuprins inimile. Cutremurul a venit ca un blestem și cerul s'a despicat ca o pedeapsă deasupra noastră. Să ne întoarcem către pilda de eroism a eroului necunoscut și să durăm din piatra statorniciei lui de legendă temelia de mâine a neamului românesc.

Azi sutem gata să împlinim din nou legea lui necerând nimic pentru noi și dăruind totul pentru țară. Poporul românesc nu a lovit niciodată. Statul național legionar își afirmă voința nebiruită de reconstrucție. Cerem să se respecte drepturile noastre iș al fraților noștri tot astfel cum noi respectăm drepturile concetățenilor minoritari. Purtăm cavalerismul în suflet astfel cum l-am purtat dealungul istoriei noastre și niciodată n'am greșit împotriva lui.

Ca încheiere d. General Ion Antonescu, a cerut luptătorilor să creieze un nou suflet pentru țară nouă și să toarne în forme noui o viață veche, fiind siguri că vom merge astfel spre o înoire și-o biruință totală. D. Gen. Antonescu a mai spus: Vă cer un gând pentru țară: traiască Regele!

Un gând pentru ostași: traiască Armata!

Un gând pentru români: traiască Biruința Națională.

După adunare a urmat defilarea asociațiilor dela Parcul Carol până la Prezidenția Consiliului cu steagurile, printre care se afla cel a lui Stefan cel Mare, acela revoluției ardelene dela 1848, și altele.

Sărbătorirea dela Șiria

Duminecă 8 Decemvrie s'a făcut desvelirea monumentului scriitorului Ioan Slavici, fiu al comunei. Monumentul a fost ridicat prin strădania unui comitet, în frunte cu compozitorul Dr. Monția. Din Arad au asistat oficialitățile în frunte cu primarul orașului Dr. Emil Monția, mai mulți scriitori și un numeros public.

Din partea Mișcării legionare a vorbit părintele Pavel Glăvan din Mâsca, subliniind apropierea ideilor de politică externe ale scriitorului Slavici și cele ale Mișcării Legionare, precum și demnitatea cu care scriitorul și omul politic Ioan Slavici a suportat suferințele și condamnările la închisoare din cauza convingerilor sale. La sfârșit dl Ioan Brădean, primarul comunei Șiria, a luat monumentul în primire, declarând că-l va păstra cu cinste.